

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 255/2019
12.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Жаревца, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Жаревца, адвоката Бојана Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 13/18 од 25.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1141/18 од 17.12.2018. године, у седници већа одржаној 12.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Жаревца, адвоката Бојана Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 13/18 од 25.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1141/18 од 17.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 13/18 од 25.10.2018. године, окривљени Предраг Жаревац, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те му опозвао условну осуду изречену правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву 6К 600/2016 од 01.03.2017. године, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је суд применом члана 67. КЗ узео казну затвора у трајању од четири месеца из опозване условне осуде као утврђену, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 23.11.2017. године до 21.12.2017. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан платити у року од 60 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико не плати новчану казну у наведеном року, одређено је да ће иста бити замењена казном

затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности- одузимање предмета, ближе означених у изреци наведене пресуде. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини је одређено да ће бити одлучено посебним решењем, као и трошкове паушала у износу од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1141/18 од 17.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Предрага Жаревца, Бојана Стојановића, а пресуда Вишег суда у Краљеву К 13/18 од 25.10.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Предрага Жаревца, адвокат Бојан Стојановић, због повреда закона из члана 15. став 2, 16. став 5. и 438. став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду одредби члана 15. став 2. и члана 16. став 5. ЗКП, јер сматра да у конкретном случају оптужба није доказана, као и да суд сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, није решио у корист окривљеног.

Поред наведеног, у захтеву бранилац указује и да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 15. став 2, 16. став 5. и 438. став 2. тачка 3) ЗКП, не представљају у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Жаревца, адвоката Бојана Стојановића, оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић